

Předmluva	8
Věnování	9
To dávno když do Readingu jsem jel	11
Úterý 31. X. 1944	15
Je zima, noc, nad námi luny svit	17
»V mou krev jsi svoji něhu dýchala«	19
Neděle 12. III. 1944	20
A v poblouzení dál jsme létem letěli	21
To krásné, české jméno	29
Dvě sestry nerozlučně se mnou jdou	30
Zas vzhlednu k nebi	31
Že každý zabíjí, co miluje	32
»Je láska hříchem mým«	34
Intermezzo:	
I. (Sen jarní noci)	39
II. (V přírodě)	43
III. (Přelud letního odpoledne)	49
IV. (Pohádka v pohádce)	50
V. (Elegie navečerní . . . Bouře . . .)	51
VI. (Prsten s gemmou ztracený)	55

Je teplý, slunný den	59
Čtvrtek 18. V. 1944	60
Došla mně zpráva o smrti	68
Na jeden večer možno též i vzpomenout	71
Ach, ano: několik	75
Vím, řekla's pravdu	76
V tu pozdní noc	78
Mně neteř hodná jednou napsala	80
K nejkrásnějšímu městu	81
Podzimní odpoledne v Chotkových sadech	84
Že jako Siréna mě zavoláš	86
Je tichá, chladná, jasná luny noc	87
»Silnější než smrt milování je...«	88
Ach, kolikrát jsem tebe varoval	89
Co zahnízdilo se mi v duši hlubinách	91
Je život jenom lest a klam a mam	94
Jen v těžkých dumách vzpomínám těch dob	95

Intermezzo druhé:

I. (Na zemi mezi nebem a peklem . . .)	99
II. (Píseň melancholického tuláka . . .)	104
III. (Láska a smrt . . .)	106
K bledému potom vzhlédnu měsíci	109
Já také zabil, co jsem věrně miloval	111

Bože, jak z holčičky se stala ďáblice	112
Na vrchu lesa Dědiny	115
Tu v hrůze sobě dím	117
Poslední tklivé melodie houslí zvuk	118

Sloky závěrečné:

Je ráno — za noc napsal jsem tu baladu	121
Ke konci ještě tiché zvolání	122
Vzpomínka vzpomínku zas zavolá	123
Ave dolor!	124
Poznámky	125